

החלטת מיסוי 102/06

תחום החלטת המיסוי: מיסוי שוק ההון

הנושא: סיווג מכירות בחסר של אג"ח - החלטת מיסוי בהסכם

העובדות:

1. חברה תושבת ישראל מממנת את פעילותה העסקית השוטפת, בין היתר, באמצעות הון זר. לפיכך, משיקולים מימוניים/עסקיים ובמטרה לצמצם את עלויות המימון, מבצעת החברה עסקאות מכירה בחסר (shorting) של אגרות חוב או של מק"מים סחירים.
2. החברה מבצעת את עסקאותיה האמורות לגבי אג"ח ממשלתיות וקונצרניות, ומכאן, ככלל, נוצר לחברה הפסד בגובה הריבית, דמי ההשאלה, הפרשי הצמדה, ועמלות שונות הקשורות בפעילות בני"ע (להלן: "ההפסד מעסקאות המכירה בחסר"). ההפסד מעסקאות המכירה בחסר נצבר בתקופה שבין מועד ביצוע עסקת המכירה בחסר לבין המועד בו החברה סוגרת את הפוזיציה של "המכירה בחסר".
3. לחברה אין כל פעילות בניירות ערך סחירים מלבד בהקשר עם עסקאות המכירה בחסר.

הבקשה:

החברה ביקשה כי יאושר לה שההפסד מעסקאות המכירה בחסר ייחשבו, לצורכי מס, כהוצאות מימון.

החלטת המיסוי ותנאיה:

1. ההפסד מעסקאות המכירה בחסר יסווג כהוצאות מימון לצורכי מס, בכפוף להתקיימות התנאים הבאים:
 - 1.1. החברה תדווח על הוצאות המימון כאמור, רק בשנה בה נסגרה הפוזיציה של המכירה בחסר.
 - 1.2. החברה תערוך תיעוד ממוספר על פי תאריך, טרם ביצוע עסקת המכירה בחסר, ובו פירוט לגבי היקף עסקת המכירה בחסר וייעודה. התיעוד האמור יצורף לדוחות הכספיים המוגשים לפקיד השומה.
 - 1.3. שאילת ניירות הערך אינה מבוצעת, במישרין או בעקיפין, מצד הקשור לחברה וכי החברה אינה משאילה, במישרין או בעקיפין, ניירות ערך כאמור.
 - 1.4. החברה לא תחזיק איגרות חוב משום סוג שהוא במהלך שנת המס.
2. האמור בסעיף 1 לחלק העובדות היווה תנאי מהותי להחלטת המיסוי. יחד עם זאת, נקבע כי פקיד השומה הוא שיבחן את זכאות החברה לנכות את הוצאות המימון (כימות ו/או עיתוי).
3. במסגרת החלטת המיסוי נקבעו מגבלות ותנאים נוספים.